

tap neil taiwaaknid, nink fulla kibbenid neil näutap, nink tullefest neil läutap, et nä ei pea pelgama! Ent furjateggijat ta åhwårdas: ta töss-tap omma reiwa alt ûts tuhhat silma ülles, ta läutap omma latternat, ja astup talle järgi, et ta ta mahha pörrutas, nink omma warjo alla saas.

Näts! kes sääls tullep, kes sääls töttap? Rõmo-häle hõllisewa, lillilehhe liguwa, rätti-were weretawa, illo-ehte helletawa! Neitsikenne, näts, sa ollet, sössarale jöwivat mannu jo! Jo ta leinas reiwa waowa, jo ta posse römu paistava, sössaritse heitke kokko! Just nüüd Essa hääl ta heiwaop; ärra jälleke; nink ta lähhep, langep; weap, koonip, kaop!

Moista, moista, mes se sössar,

Koosta, koosta, kes se tõine?

Kostus: minna moista melega,
minna koosta kelega:

Päiw om illus neitsikenne, räitis om tal taiwa-weer, nink sinnitse täl pilwe-sidi, fulsa-kroni preets täl päiwapaiste, walge reiwa päiwawalgu. Ta toidap meid nink römus-tap, nink cui jo öddangule lät, sis pimmetas cui kurbussen, nink faste lanimep pissarin, ja näts, cui õne sössar mannu jöwivap, sis waop essi alla, nink öddangune haggo paistap, rätti werest weel, ja helletap ta illo-ehtist.

Som tõine neitsi; ta uinotap kif päiwawa, ta kattap maad nink ilma. Ne fulla kibbe-

ne omnia taiwa-tähhe, nink ku se om se tulli, mes sääls paistap, et taiwa akne wallas, nink Essa holel maggame! Ent furjale om tuhhat silma taiwa-tähhe, ja ku, kui lattern om täl járen, nink hirmotap ja näutap, et üllewäst iks Essa essi näep. Õne pimmedus, se om se leina-reiwas, mes mahha waop, kui wastne päiw jo jöwwap, nink haowalgus werretap, nink zir-gokesse laulawa ja lehhekesse liguwa.

Mi om sis õ nink päiw se sössaritse paar, kes tõine tõise járen kõnniwa, ja kokko iggawel ei anna.

Küssi: Kes ommava ne nelli kõowa meest

Ke murretsewa ilma eest:

Üts fööp nink needl iks allati,

Nink täutmata joop tõine.

Se kolmas joosk ilm otsani,

Nink häleta weel laulap neljaske?

Koosta: Tulli om se näljane

Toidota ta fistup!

Nink ma, se joop ilm täutmata,

Ja wessi josep näutmata

Nink tuul, se puhkap häleta!

Mes se om: tegija ei tahha

töstjale ei jää

ostjale ei lä

Nink perrandaja vällegi

Ei tija temmast middagi.

Koosta: koolja kirst.